

ГОМАН

БЕЛАРУСКАЯ ВІЛЕНСКАЯ ЧАСОПІСЬ

ВЫХОДЗІЦЬ ДВА РАЗЫ У ТЫДЗЕНЬ: У АУТОРКІ І ПЯТНІЦЫ.

Цэна с перэсылкай і дастаўкай да хаты:

на 1 год—4 м. 80 фэн., на 1/2 году—2 м. 40 ф., на 3 месяцы—1 м. 20 ф., на 1 мес.—40 фэн.

Адрэс рэдакцыі: Вільня, Завальная 7.

Адрэс адміністрацыі і экспэдыцыі:

М. Стэфанская 23.

Цэна абвестак:

на 4-ай старане за радок дробнымі літэрамі—25 фэнг.; дробныя абвесткі—па 5 фэн за слова. Абвесткі аб сьмерці—60 фэн. за лінейку дробн. друкам.

Ультыматум Грэцыі.

Пагоня за румынамі на усім фронці.

АФІНЫ. (Рэўтэр) 11.X. Францускі глаўнакамандуючы флотам паслаў грэцкаму ураду ультыматум, **ДАМАГАЮЧЫСЯ ВЫДАЧЫ УСЯГО ГРЭЦКАГО ФЛОТУ**, апроч панцэрнага крэйсэра «Georgios Averof» і броненосцоў «Lemnos» і «Kilkisz». Гэтак сама ён дамагаецца **ПЕРЭДАЧЫ ЧЫГУНКІ** Пірэй — Ларысса. Гэтыя жаданьня тлумачацца патрэбай абаспечыць флот саюзнікоў.

10 кастрычніка.

Заходні тэатр:

Фронт Рупрэхта Баварскага: На абапол Соммы трываюць бітвы. На усім фронці між Анкр і Соммай саюзнікі атакуюць вялікімі сіламі. Пешныя штурмы англічан на паўночным усходзі ад Тіпваль і на лініі Лессар—Гэдэкур адбіты большай часцю ўжо зашчытным агнём. Пад вечар на фронці Морваль—Бушавень пачаліся сільныя штурмы, каторыя трывалі да самай раніцы. Прці пазыцый пры Сайі ворагі атакавалі 6 разоў. Усе атакі былі дарэмныя. Нашы пазыцыі ўсе ў нашых руках. На палудні ад Соммы бітва ішла між Жэнэрмон і Шольн. Чысьленне французскія штурмы адбіты. Цукраварня ў Жэнэрмон, за каторую ішлі вострыя бітвы, ў нашых руках. У вёсцы Абленкур развіліся зяядлыя бітвы за паадзіновыя хаты і трываюць дагэтуй.

Усходні тэатр:

Без прыпадкоў.

Фронт у Семіградзі: У даліне Марос'а ворагі не маглі устаць проці абходнай атакі. Далей на поўначы яны так сама пачынаюць адступаць. За імі йдзе пагоня на усім усходнім фронці. Другая румынская армія адкінута да пагранічных ваколіц. У бітвах у гарах за апошніе два дні ў нашы рукі папалі: 18 афіцэроў, 639 салдатоў, адна 10-цэнтыметровая гар-

мата, 5 кулемётоў, шмат амуніцыі і стрэльб. Атакі ворагоў наабапол праходу Вулкан адбіты.

Балканскі тэатр:

Фронт Макензэна: Без перамен.

Македонскі фронт: Чысьленне атакі ворагоў пры Чорнай адбіты. На заходзі і ўсходзі ад Вардара ворагі дарма прававалі наступаць.

На Румынію!

БЭРЛІН (В.Т.Б.). Імператар у глаўнай кватэры рабіў праз ўвесь дзень прагляд войск, каторыя едуць на румынскі фронт.

(Тэлеграмы з апошняго момэнту—на 4 стр.).

3 апошніх дзён.

—s—

Нямецкія апавешчэньня.

10.X. Заходні тэатр:

Фронт Рупрэхта Баварскага: Учора ворагі ізноў вялі сільныя штурмы на ўсеньскім фронці між Анкр і Соммай, асабліва ў вечеры і ўначы. Яны ўсе былі дарэмныя. На ўсходзі ад Вермандовілье спробы французоў штурмаваць былі стрыманы.

Фронт нямецкага Насьледніка: На абапол Маасу—востры агонь артылерыі і мінныя бітвы.

Усходні тэатр:

Фронт Леопольда Баварскага: Пры Острове, на Стоходзі (на паўночным заходзі ад Луцка) мы выкінулі расейцоў з высунутай супраць пазыцыі і адбілі контратакі. Нямецкія атрады з зусім незначнымі стратамі штурмавалі вёску Гэрбутов, на заходзі ад Нараёўкі, ўзялі 4 афіцэроў і 200 салдатоў у палон і некалькі кулемётоў.

Фронт грэцкага Кароля: У Кэрпатах расейскія контратакі проці здабытых намі пры Бабе Людовай пазыцый адбіты.

Семіградзі фронт: На усходнім фронці мы ўсюды далей наступаем. Выхад з гор Гаргіта і Сароль у верхнюю і ніжнюю даліну Чыка намі здабыты. Наабапол Кронштадта нашае пабеднае войско востра гоніць разбітых румыноў. У трохдзённай бітве пры Кронштадці дагэтуй узяты: 1175 палонных, 25 гармат, у тым ліку 13 цяжкіх, многа скрынёў з амуніцыяй і аружжам. Апроч таго здабыты 2 паравозы і больш за 800 вагоноў, большай часцю нагужаных спажывымі прадуктамі. Паводлуг аднародных данясенняў з усіх часцей, ворагі маюць надта цяжкія крывавае страты. На заходзі ад праходу Вулкан здабыта гара Негрульці.

Балканскі тэатр:

Фронт фэльдмаршала Макензэна: без перамен.

Македонскі фронт: Ворагі далей атакуюць боўгароў на закруці рэкі Чорнай. Пры Скопівір яны дайшлі невялікай удачы; у іншых месцах яны скрозь адбіты.

11.X. Заходні тэатр:

Фронт Рупрэхта Баварскага:

На паадзіновіх адрэзках фронту Альбрэхта Вюртэмбэрскага і Рупрэхта Баварскага англічане ізноў выявілі энэргічную патрульную работу. На фронці на поўначы ад Соммы пасья сільнага, даходзіўшага далёка на поўнач ад рэкі Анкр агня ворагоў былі ў вечеры і ўначы мейсцовыя штурмы, каторыя на лініі Морваль—Бушавень паўтараліся некалькі разоў з асаблівай сілай. Тут на палудзённым усходзі ад Сайі ворагі умацаваліся на вузкім адрэзку нашай перадняй лініі, а на ўсіх іншых мейсцох адбіты агнём або штыкамі. На паўночным усходзі ад Тіпваль бітва ешчэ ня скончылася. На палудні ад Соммы французам, пасья трываўшага некалькі дзён агня, ўдалося ўварвацца на выгнутую ў старану Вермандовілье дугу нашых пазыцый і адкінуць нашае войско на загадзя прыгатаваную лінію, каторая выраўняла фронт. У пакінутых ваколіцах ёсць хутары Жэнэрмон і Бован.

Нашы лятуны збілі 4 аэропланы за ліней ворагоў і 4—за нашай ліней.

Фронт нямецкага Насьледніка: Пры Прыне, на палудзённым усходзі ад Раймсу, нямецкая дружна разведчыкоў прабілася да трэй-

цяго французскага аскопу і ўзяла палонных. Узмацаваньні ўжо за апошніе дні агонь у вёсках Маасу ад часу да часу ўзмацовываўся ешчэ болей, асабліва на ўсходзі ад рэкі. У вечеры на адрэзку Тіомон—Флеры ішлі кароткія бітвы ручнымі гранатамі. На ўсходзі ад Флеры адбіты французскае наступленьне.

Усходні тэатр:

На абодвух фронтах — нічога выдатнага.

Семіградзі фронт: У даліне Марос'а ворагі ешчэ цвёрда дэержацца. У даліне Гэргэн і на паўночным усходзі ад Парайд яны ізноў адступілі. На ўсходзі ад Чык-Сэрэда і далей на палудні ў даліне Альта яны адкінуты назад. Пагоня за разбітай пры Кронштадці другой румынскай арміяй трывае далей.

Балканскі тэатр:

Фронт фэльдмаршала Макензэна: На Дунаю і ў Добруджы—ніякіх прыпадкоў. Нашы лятучыя эскадры удачна абкідалі бомбамі ваенныя транспарты каля Констанцы.

Македонскі фронт: Апроч вострых мейсцовых артылерыйскіх бітвы былі дарэмныя наскокі ворагоў пры Чорнай, на Нідзэ Плянине і ў ваколіцах Люмніцы.

Нямеччына і Амерыка.

НЬ-Ю-ІОРК. «Daily News» даносіць, што немцы, паслаючы свае падводныя лодкі да амерыканскіх берагоў, зрабілі прэзыдэнту найвялікшы за час яго прэзыдэнцтва клопат. Калі ён ня зробіць нічога іншага, апроч пасылкі ноты, дык утраціць паддэержку тысяч амерыканцоў, каторыя, праўда, ня хочучь вайны, але ня хочучь і міра за ўселякую цэну. Прці прэзыдэнта—большая часць амерыканцоў.

ПАРЫЖ. Газетні е прычын паўленьня нямецкіх падводных лодак каля амерыканскіх берагоў даюць прэзыдэнту рады, каторыя маюць характэр цвёрдага жаданьня. «Тэмс» піша: «Амерыка павінна выступіць проці блокіраваньня яе берагоў немцамі і высьвіць за ўселякую цэну ськрат, як здаволіваюцца нямецкія падводныя лодкі апалам і прадуктамі каля амерыканскага узьбярэжжа. Гэта—павіннасьць неутральнага гасударства».

Гл. тэлеграмы на 4 страіцы.

Трэйцыя ваенная зіма.

Надзеі ня толькі шырокіх народных кругоў, але і людзей, свядомых у справах вайны, на канец гэтай апошняй ужо ў летку—ня споўніліся. Наадварот, гэтае лето не прынесла нам выпадкоў падобнай вагі, як канец лета 1915 году, або 1914. Ня лічучы расейскага наступлення на Валыні і ў Галіцыі, каторае прымусіло крыху перасунуць фронт з усходу на захад, можна сказаць, што ўсе ваенныя операцыі за гэты год былі дарэмныя. Уся паўночная палова усходняга фронту, ня глядзячы на даволі сільныя бітвы каля возера Нароча і Баранавіч, ані не скранулася з месца і нічым ня рожніцца ад таго, якой яна была ў верасьні мінуўшага году—пасля вялікага нямецкага наступлення на Раёю. На заходнім фронці бачым блізка тое самае. Наступленне немцоў на Вэрден вясною і ў летку, хаця і дайшло значнай удачы, але здабыццём гэтай першараднай французскай крэпасці дагэтуль не закончылася. З другога боку, даўно спадзеванае вялікае наступленне французоў і англічан у Францыі, каторае мела на мэці прарываць нямецкі фронт, не ўдалося: даволі сказаць, што англіцка-французскім злучэнням арміям не ўдалося дагэтуль узяць ніводнаго гораду. На аўстрыйска-італьянскім фронці аўстрыякі, праўда, пачалі ў летку наступленне ў Лёмбардыю і ўжо дайшлі даволі значнай удачы. Толькі націск расейцоў на Валынскім і Галіцкім фронці прымусіў прышчыць далейшае тут наступленне. Наступленне італьянцаў на прыморскім фронці аддало ў іх рукі месце Гэртц, але на гэтым іх удачы і задзержаліся.

Гэтак, агульна кажучы, вайна сёлета на гэтых фронтах нічога не прынесьла. Цяпер, у восені, так сама нельга спадзеванага якіх-будзь сур'ёзных прыпадкаў. Затое можна думаць, што ешчэ гэтай восенню так ці іначэй развязацца пытаньне аб долі Балканскага полуострова. Энэргічнае наступленне на Румынію аўстрыйска-нямецкіх войск з заходу і нямецка-боўгарска-турэцкіх—с поўдня прымусіло, на канец, саюзнікоў пачаць з свайго боку даўно падгатоўленае наступленне с палудня на Боўгарыю. Гэтак толькі тут можна спадзевана ў канцы гэтаго году

больш сур'ёзных ваенных выпадкоў; на другіх фронтах для гэтых выпадкоў можа быць мейсцо толькі с прыходам вясны, і мы павінны быць гатовы перажыць і трэйцюю ваенную зіму.

Німа споркі, што яна будзе для нас невясёлая. Нават з Расеі ідуць весткі, што народ тамака са страхам ждэ зімы, і аб гэтым піша аткрыта «Нов. Время». Дык ня дзіва, што і ў нас—у суседзтві з ваенным фронтам—усе неспакойна ўзіраюцца на будучыню. Адно толькі можа нас крыху пацешыць: гэта—тое, што перад гэтай зімой расейцы забрлі або зніштожылі вялікія запасы хлеба, а сёлетні багаты ураджай, ня глядзячы на ўсе цяжары, суліць нам прынамсі ня горшую зіму, чым была мінуўшая.

Да самапомачы

Уселякія таварыствы дзеля падмогі бедаком і абяднёўшым с прычыны вайны сгладаюцца найбольш з людзей заможных, а як такіх людзей, наагул, ёня лішне многа, дык і чысло членаў у гэтых таварыствах ня вельмі высокае. А папраўдзі дык таго-ж самаго лёгка было-бы дайсці адным спосабам, каб людзі ў нас мелі больш грамадзкай свядомасці і больш гарнуліся-бы да супольнай працы: тады з маленькіх ахвар многіх тысяч душ узраслі-бы вялікія капіталы, каторымі можна было-бы аказаць сур'ёзную помач нашым бяздольным братам.

Гэткая арганізацыя помачы мае ўжо характэр самапомачы, бо той хто сягонья даў сваю складку, можа заўтра апынуцца ў такім палажэнні, што і яму патрэбна будзе помач. Такі спосаб помачы—шмат болей патрэбна, бо аснова на ўзаемнасці помачы: сягонья я памагаю бяднейшым і патрэбуючым помачы, а заўтра мне памогучь.

Есць у нашым жыцці і такія патрэбы, у каторых на помач багачоў лічыць зусім нельга. Гэтак бывае тады, калі работнікі, змагаючыся с фабрыкантамі за лепшыя варункі працы, робяць забастоўкі і за безработны час перпяць голод і холад: ім, само сабой, не памогучь тые грамадзкія кругі, карысць каторых так ці іна-

чэй звязана с карысцю капіталістоў... У падобным жэ палажэнні апынуліся цяпер с прычыны ненормальных варункоў жыцця нашы кватэранты гаспод у чужых дамох: ня маючы заробтку, ня маючы на хлеб штодзённы, шмат хто с кватэрантоў ня можа плаціць даўнейшых цэн за сваю гасподо, бо на гэта не пазваляе яго цяперашні матэрыяльны стан,—вось між імі і гаспадарамі дамоў узнікаюцца споркі, ідуць суды, прымусовыя высяленні. І тое, што было сягонья зым, можа вельмі лёгка прылучыцца заўтра з другім, і падмогі яму нельга ніскуль спадзевана: помач яму маглі бы даць як-раз тые кампаніі, каторыя яго выкідаюць с х...

Вось, з гэтаго ясна бачым, што пры цяперашнім кватэранцкім прысісе кватэранты павінны арганізавацца і лічыць толькі на свае сілы, лічыць на ўзаемную помач. Кватэрантоў у нас—многа тысяч, але яны зусім не арганізаваны: дагэтуль да Саюза Кватэрантоў прыступіла толькі зусім невялікая частка іх. А тым часам можна сцігла сказаць, што да саюзу м... і-бы запісацца ня сотні, а тысячы кватэрантоў, бо марку ўступнога ды па поў маркі што-месяц заплаціць зусім ня трудна.

Грамадка людзей, наладзіўшых Саюз Кватэрантоў у Вільні, працуе, не пакладаючы рук, каб стварыць моцную кватэранцкую арганізацыю. Але моц яе—ў чым большым чысьце членаў. І кожны, хто разумее вялікую вагу гэтаго, павінен с свайго боку рупіцца, каб чысло членаў Саюза узрасла, каб з дробных складак рос капітал Саюза, даючы яму магчымасць памагаць сваім членам, каму помач будзе патрэбна.

Кватэрант.

У Вільні і ваколіцах.

× **Беларускі Тэатр.** У нядзелю, 15 кастрычніка, ў салі Работніцкага Клубу (б. Жалезнадарожнага Кружка), Варонья 5, драматычная дружна Беларускага Музыкальна-Драматычнага Кружка ставіць драматычны абразок Э. Ожэшковай у 4 актах пад названнем «Хам».

У п'есе іграюць вядомыя ў Вільні аматарскія сілы пад кірункам рэжысэра Ф. Олехновича.

Трэба думаць, што сымпатэчная п'еса прыцягне многа публікі,—тым болей, што цэны білетоў вельмі прыступныя: ад 30 фен до 1.50 м.

Пачатак а 5½ гадз.

× **Аб нашым тэатры.** Наша стапца аб беларускім тэатры, перакладзеная на нямецкую мову, надрукована ў «Wilnaer Zeitung».

× **У амбуляторыі т-ва лекарскай і спажыўнай помачы.** За апошніе месяцы чысло хворых, каторым Амбуляторыя давала безніякай платы лекарскую раду, лекі, малако, крупы і інш., вельмі узрасло, пераходзячы за 2 тыдчы душ у месяц. Гэтая шырокая помач была прычынай таго, што таварыство скоро выдало астаткі грошы, якіе асталіся ў яго касе ешчэ ад расейскіх часоў і апынулося ў вельмі крытычным палажэнні. Перэд таварыствам стаяло пытаньне: ці зачыніць Амбуляторыю, ці назначыць плату—прынамсі за прадукты для хворых. Таварыство выбрало апошнюю дарогу, назначыўшы невялікую плату за малако і крупы, шмат ніжэйшую ад сапраўдных цэн гэтых прадуктоў, і с падмогай ад места перажыло крызыс.

Само сабой разумеецца, што крызыс гэты мінуў не зусім: ён будзе трываць і далей, калі т-во не атрымае вялікай падмогі.

Тымчасам чысло хворых ад устанаўлення платы за прадукты не зменшаецца, а, трэба думаць, узрасьце: восенная іпагады і халады вельмі дрэнна адбіваюцца на здароўі людзей—асабліва-ж пры благой ежы.

× **Агульна-работніцкі культурны саюз памешчаецца** цяпер пры Віленскай вул. ў доме № 20/3.

× **Дарадчая Камісія.** Неколькі тыднёў таму назад прэдстаўні і віленскіх тарговых кругоў падалі нямецкаму граданачальніку меморандум аб палажэнні гандлю ў Вільні і прэдлагалі, каб пры граданачальніку была наладжэна камісія, каторая разам с прэдстаўнікамі ўласці разглядала бы справы аб таргоўлі і падатках. Нямецкі граданачальнік прыстаў на гэты праект, і камісія ўжо наладжэна. Да яе ўвайшлі 6 асоб—ад хрысьціян і жыдоў па-роўну: д-р Выгодзкі, д-р Рахмілевіч, д-р Ольшвангер, Маковский (кнігар), Аўгустовскі (аптэкар) і Міськевіч (цукернік).

Власт.

Наездчык.

Гістарычнае апавяданьне.

(Гл. «Гоман» №№ 55—69).

— Каторая з муз олімпскіх скіравала вас, дастойная пані, ў дом мой? каторай з іх вінен я падзякаваньне і як вашэ салодка-гучнае імя?—казаў Вельскі, выходзячы на сустрэч нечэканай госьці.

— Я жонка Івашкі Гарбуза, прыходжу да вас с просьбай. Зжалыцеся надамною, скажыце мне, калі што ведаеце аб маім мужу!—Яна алажыла рукі з мальбой, і сьлезы за сьлязкой сыпаліся з яе дзіўнаго характэра вачэй.

— То вы, дастойная пані, дачка стольніка Бронцакаго, жонка баярына Гарбуза... Супакойцеся! Вельмі рад, што здалею даць вам праўдзівыя весткі аб вашым мужу і нават больш таго... Я зара загадаю прывясці яго сюды і, калі вы пажадаеце павязці яго с сабой, то парайце згодзіцца на мае варункі. Ніхай Старасельле астанецца за мной, а я вярну яму волю. Мне здаецца, што ён цяпер перэканаўся ўжо, што спрэчацца са мной дарэмна.

Ён падыйшоў да дзвярэй і ляснуў у далоні. На кліч яго паявіўся адзін с прыбочнікоў. Вельскі падаў ключы і сказаў

прывясці баярына. За некалькі хвілін у пакой увялі баярына. Божа мой, гэта, здавалася, не жывы чалавек быў, а здань нейкая! Вільготнае паветрэ падзямельля, адзіноцтва і перажываньня налажылі страшнае кляймо. Калі Мар'яна ўбачыла мужа свайго, яна кінулася да яго, мімавольна клікнуўшы: «О, даражэнькі мой, калі ёсць на зямлі правы суд Божы, я памшчуся... я прызаву родных і памшчуся за цябе!» І якая сьлічная была Мар'яна у гэты момэнт, ажгүлёна пачуцьцем любові і помсты!

— Мар'яна, пташа ма! Ціж-бо то я цябе б'ю, яснае сонейко?—шэптаў баярын, прыціскаючы да грудзей сваю каханую жонку.

Прыпадаўшыся на іх Вельскі мімаволі здрыгнуўся. «Во яго сіла», думаў ён, «сьмерць гэтай красуні была-б для яго страшным ударам, і ён тады пазбудзецца ўсякай энэргіі, а я памшчуся-б небаспечнаго ворага». Усё гэта прамігнуло ў адзін момэнт у думках. «Ого,—загаманіў Вельскі грамавым голасам,—што я чую, мая сьлічная паня? Ты хочэш ваяваць са мной. То ведай, што Вельскі не баіцца ні Бога, ні чорта, ня толькі людзей, і умее сам абзброіць сваіх ворагоў». І, схапіўшы свой меч, адсек абедзві рукі, каторымі абвіла Мар'яна шыю свайго мужа. Пачуўся кароткі стогн, і яна звалілася, як красачка, падцятая касой.

— Мар'яна, Мар'яна!—крычэў абезпамячэны ад нешчасьця баярын, апускаючы

ся на калені побоч паміраючай жонкі. На безпрытомны яго крык яна расплюснула вочы і сказала:

— Адмоўся ад Старасельля за сваю волю, каб сын наш не астаўся сіратой. Павай, ніхай вас Бог бароніць.—Яна сплюснула вочы, і апошняе тхненне зляцело з яе вусн.

— Ліхадзей, што ты зрабіў, за што ты адабраў ей жыцьцё?—зварнуўся баярын да Вельскаго, каторы стаяў перад ім, як злыдзень, апыршыся на акрываўлены меч. Не атказаўшы ні слова на закіды Гарбуза, ён паказаў яму рукой на стол, пяро і паперу. Моўчкі падыйшоў баярын да стала і, сабраўшы апошкі сіл, падпісаў паперу, пасля падыйшоў да нябошчыцы. Баярын узяў на рукі дарагое цело і ад'ехаў у Макрыдаво. Паўна, што ён адабраў бы жыцьцё сабе, каб ня думка аб сыну, дзеля катораго ён павінен быў жыць. Ад цяжкаго перажываньня баярын цяжка, безнадзейна захварэў, але хвароба была для яго шчасьцем. Не памятаючы цяперашняго, ён заўсёды бачыў перад сабой Мар'яну і шчаслівы быў мінуўшым шчасьцем.

У той самы дзень, калі выехаў баярын са Старасельля, стары цівун Будзька таксама пакінуў сваю скрытку, каб аб'ехаць родных баярына, каб узяць іх шукаць судовай справядлівасці; жонка яго так сама удекла у Макрыдаво, каб дагледаць хвораго.

(Канец будзе).

× **Прадажа спажыўных прадуктоў.** У местовых крамах прадаюцца гэтакія спажыўныя прадукты на карты:

ячменная мука . . . 17 фэн.
манныя крупы для дзяцей 50 "
перловыя крупы . . . 40 "
лічучы за расейскі фунт.

У коопэратывах «Райніца», «Зарэчча», «Фортуна», «Солідарнасць», «Мрувка» і «Банковая» гэтымі днямі будзе прадавацца на карты бульба па 1 м. 90 фэн. за пуд. — У коопэратыве «Лайме» прадажа ўжо пачалася.

У тых жа коопэратывах тры разы ў тыдні — у аўторак, чацьвер і суботу — прадавацімучь гаўбасы ў невялікай меры. Каўба і с крывёй — 80 фэн., з вантробы — 1 м. 50 ф., чайная — 1 м. 80 ф.

× **Арэнда пустых зямель.** Як паведамляе нямецкі граданачальнік Вільні, пакінутыя гаспадарамі участкі зямлі пад гароды і пасевы ўжо цяпер аддаюцца у арэнду на 1917 год — цераз камісію апекі над пакінутымі дамамі (Сьв.-Юрскі пр. 5, 2 этаж).

× **Больш святла!** Месцовае упраўленьне атрымала партію карбіда і карбідных лямп, каторыя прадаюцца ў местовых крамах.

× **Чысло „Darlehenskassenscheine“**, каторыя цяпер знаходзяцца у абароці, на 30 верасьня 1916 г. дайшло 20,000,338 руб. З гэтаго чысла папероў на вялікія сумы (25, 10 і 3 руб.) — 18,833,826 руб.; дробных грошы (1 р., 50 кап.) — 1,166,512 руб.

× **Курс рубля:** офіцыйны — 1 м. 90 фэн. за рубель; ў банках пры прадажы — 1 м. 94 ф., пры куплі — 1 м. 98 ф.;

Пазычковае касы бяра 6%.

× **„Кот“.** Ігараль Цам многа месяцаў жыў коштам сваёй палюбоўніцы, каторая зарабляла распуштай, — каліж не хворую адважылі ў Остробрамскую бальніцу, ён укрэў у не 130 руб. Яго засудзілі на 6 месяцаў у вастрог.

З усяго Краю.

Ковенскі музей.

КОЎНА. Як заяўляе дырэктар Ковенскага музея, Довгінд, ад 1 кастрычніка 1915 году да 1 кастрычніка 1916 г. музей адведалі 4069 душ. Найбольш публікі было 2 чэрвеня: 143 асобы. Да гэтых дыфр не далічны асобы, каторыя адведалі музей не ў назначэныя для ўсіх гадыны.

Перад вайной у музеі ў год бывало, сяраднім лікам, 9 тысяч душ.

Каля трох чверцей усіх быўшых у музеі сёлета становяць салдаты.

Госьці з Нямецчыны.

КОЎНА. Наш Край аб'езджаюць цяпер прэлат Штроер, с Познані, і прафэсар тэалогіі Крэпе, с Фрэйбурга. Яны знаёмяцца с палажэньнем у нас каталіцкае касьцёла. Яны знаёміліся ня толькі з нямецкімі ваеннымі капэлянамі, але і з мейсцовым духавенствам. Збіраюцца яны і ў Вільню.

На лясныя работы.

СУВАЛКІ. У лясной інспэкцыі патрэбны людзі за падзенную плату 2 м. 50 фэн. або за высо-

кую акордную плату. Ахвотнікі могуць заявіцца ў паліцэйскім упраўленьні.

Пад гасударственным кантролем.

СУВАЛКІ. Як і ўсе аддзелы Рыжскаго Гандлёваго Банку ў занятых немцамі землях, так і сувалскі аддзел с прычыны не-нормальнаго палажэньня прасіў назначыць гасударствены кантроль.

Ізноў тайны бравар.

БЕЛАСТОК. Крымінальны аддзел ваеннай паліцыі выкрыў патайны бравар пры Беласточенецкай вул. Бравар быў толькі-што наладжэн, і ўжо меліся прыступіць да работы ў ім.

ВЕСТКІ З РАСЕІ.

Лібэральнае міністэрство.

З назначэньнем на мейсце міністра унутрэнных спраў левага акцябрыста, Протопопова, віцэ-маршалка Гасударственай Думы, гая гасударственая установа, каторая заўсёды паддэржывала расейскую рэакцыю, каторая запэцкала сваё імя самамі страшэннымі, самымі нягоднымі пастулкамі — убіўствамі грамадзкіх працаўнікоў, пагромамі, провокацыяй Азефа і тысяч іншых ліхадзеёў, — гэта установа апынулася ў руках лібэральнаго грамадзянства.

Гэты дзіўны на першы пагляд факт вызывае цэлы рад пытанняў. Чаму зроблена гэтка вялікая уступка лібэралам? Як здалее новы міністэр працаваць с цэлым штатам людзей, каторыя ўсе сваё жыццё правялі ў атмасфэры гвалтоў і самых цёмных дзел? Ды ці яго міністэрство пакіне які сьлед на агульным ходзі унутрэнай палітык ў Расеі?

У кіраўнічых урадовых кругах Расеі цяпер пануе такі пагляд, што трэба ўсе сілы народу пакіраваць на тое, каб дайсьці «поўнай паведы» над Нямецчынай. Пагляд гэты стараюцца паддэржыць сьвязьнікі Расеі — Англія і Францыя. А як гэтыя дзьве дэржавы славяцца сваім «лібэралізмам», дык у іх ёсьць моцныя зьвязі з расейскімі лібэраламі, і яны вядуць апошні за сабой у загранічнай палітыцэ. І расейскія лібэралы з Мілюковым наперадзі, заўсёды станаўішыя оппозицыю у адношэньні да правіцельства, ў часі вайны аказаліся самымі шчырымі аднадумцамі яго. «Усе дзеля вайны — дзеля паведы» — гэта цяперашні кліч лібэралоў. Самыя пільныя справы і рэформы, каторых жадае працоўны народ і яго прадстаўнікі, адкладываюць да «лепшых часоў». Лібэралы ў гэтым зусім патураюць правіцельству, і яно берэганалозь, што да канца вайны гэтыя людзі будуць самымі вернымі хаўруснікамі яго.

Ёсьць, гэтак выходзіць, што правіцельство нічым не рызыкуе, нават калі на мейсце міністра унутрэнных спраў, каторым ляжыць гавінасьць паддэржываць лад у гасударстве, леваго акцябрыста, — тым болей, што акцябрысты свой «лібэралізм» выдзілі заўсёды лішне мерна. Але і з другога боку нельга спадзевацца, каб назначэньне Протопопова зрабіло вялікую змену ў расейскім жыцці.

Мы ўжо казалі, што міністэрство унутрэнных спраў мае самую ліхую славу. І запраўды: німа такога цёмнаго дзела, каторае не лежало бы на сумленьні гэтаго міністэрства! Ёсьць, мы і ня можэм спадзевацца, каб с такімі людзьмі новы міністэр мог «завадзіць лібэралізм»: для вялікай, сьвятой справы вызваленьня народу з няволі, ў якой яго дагэтуль дэржалі, патрэбны чыстыя рукі, і не рукамі расейскіх жандароў і «ахранікоў» будзе яна звязана! Каб хоць болей-меней змяніўся палітычны «курс» у Расеі, трэба зрабіць акуратную «ачыстку» міністэрства, — а без гэтаго і «лібэральны» міністэр нічога дайсьці не здалее. Гэткай «ачысткі» цяпер спадзевацца нельга: людзі, каторыя займаюць важнейшыя мейсцы ў міністэрстве, губэрнатары і іншыя провінцыянальныя адміністратары, прыслухоўваючы міністру унутрэнных спраў, сідзяць на сваіх мейсцах лішне крэпка, маючы «моцныя плечы» ў вышэйшых урадовых кругах.

Трэба думаць, што Протопопов не здалее споўніць надзей, якіе шмат хто і а яго ускладае. Адно, чаго можна ад яго, як ад чалавека вельмі сумленнаго, спадзевацца, — гэта завядзэньне лепшаго ладу у спажыўных справах, змаганьне с казнакрадзтвам і машэнтамі пры дастаўках спажыўных прадуктоў, значная часць каторых ляжыць на міністэрстві унутрэнных спраў. Такі чалавек цяпер асабліва патрэбен правіцельству, і за сумленнасць яго яно гатова дараваць Протопопову яго лібэральныя пагляды.

Запаведзь новых зьмен.

БЭРЛІН. Паводлуг „Tagblatt“, расейскі пасол у Рыме, Гірс, разам с Коковцовым вызван на важную нараду ў царскую глаўную кватэру. Спадзеваюцца, што абодвух назначачь міністрамі.

Новае міністэрство.

ШТОКГОЛЬМ. Царскім маніфэстам загадано наладзіць новае сьнітарнае міністэрство.

Жаданьне сазыва Думы.

МАСКВА. «Утро Россіи» піша: «Мінулі тры с паловай месяцы, як раз'ехалася Дума, і за гэты час палітычнае палажэньне шмат змянілося. Армія генэрала Брусілова дайшла значных, але неістановаўчых удач. Выступленьне Румыні адбілося на агульным палажэньні на ваенным тэатры, але станоўчыя бітвы — ешчэ перад вамі, і да канца ешчэ далёка. Ніводная з вейгрыц ільскіх дэржаў не пакінула фронту. Удачы мы можэм дайсьці толькі тады, калі расейская армія ня будзе дэморалізавана — тым часам у Расеі змаганьне за свой быт, за хлеб штодзённы адціскае увагу народу ад арміі. Організацыю арміі мы палепшылі, але ўся гаронка — апора арміі — дагэтуль неарганізавана. Нават болей: правіцельство ня споўніла ешчэ ніводнай задачы, патрэбнай дзеля арганізацыі краю. Для народу жыццё становіцца ўсё цяжэйшым. У газетах, у гутарках, в сходах усё часцей чутны і гэтыя гаворкі: «безладдзе», «труднасць дастаўкі прадуктоў», «дэзарганізацыя», «недахватка прадуктоў». З усіх старон чутны жалбы на даражыню. І нас

ждуць: павышэньне падаткоў, новая 9-мільярдная пазыка і павялічэньне чысла паперовых грошы. Жыць усё трудней. Усё болей вымагаюць ад грамадзян «крэпкіх нэрвоў». У Расеі цяжка дыхаць. Нельга дапусьціць, каб яна зусім перэстала дыхаць. Правіцельство зрабіло ўсё, што магло, каб забаспечыць народу штодзённы хлеб, — і яно не дайшло нічога. Старонка як была, так і астаецца дэзарганізаванай. А часу траціць нельга. Гаспадарскі крызіс усё разрастаецца. «Найбагацейшая сьвонка на сьведі, каторая вывозіла даміль'ярда пудоў хлеба на сусьветныя рынкі, знаходзіцца у вялікіх клопотах. Цэлыя аддзелы гаспадарскаго жыцця гібеюць. Плады многалетняй працы марнуюцца. Спажыўныя прадукты рэквізуюцца губэрнатарамі. Чыгункі працуюць без ніякай зьвязі с патрэбай здаволіваньня прадуктамі». Гэтак высказалася маскоўская дума аб тым, чаго дайшлі дагэтуль, — і кожны далейшы месяц павялічывае крызіс. Рулевыя больш ня могуць кіраваць гасударственным караблём: ім патрэба помач. А такую помач можа даць толькі Г. Дума».

Немцы на Мурмане.

ШТОКГОЛЬМ. Тры нямецкія падводныя лодкі абстрэлівалі ў суботу станцыю тэлеграфу без дроту на Мурманскім беразі. Адна машта збіта. Забіты некалькі душ.

ХРЫСТЫАНЫЯ. У портах паўночнай Норвэгіі знаходзіцца 8 параходаў, каторыя меліся ісьці да Мурманскаго берагу. Іх цяпер стрымалі. Новых транспортоў туды больш не пасылаюць, і страхоўкі ад вайны ў гэтых водах больш не прынімаюць.

КОПЭНГАГА. Нямецкія падводныя лодкі падарожу ў Ледавіты акіяна адбываюць у 7 дзён. Яны маюць запас спажыўных прадуктоў і масла на гэту падарожу на 10 дзён.

Мурманская чыгунка.

ШТОКГОЛЬМ. Газеты друкуюць ведамасьці аб будоўлі Мурманскай чыгункі, с каторай вельмі сьпешаюцца, каб яе закончыць яшчэ ў гэтым гаду. Пры гэтым працуюць 20 000 душ. Але ўсе старачыня аказваюцца дарэмнымі, бо на дарозі ў рабоці спатыкаюцца прашкоды, каторых бадай нельга перасіліць. У Александроўску гэтак сама пасьпешна працуюць над партовымі будоўлямі, але і тут трэба ждаць, што с порту можна будзе карыстаць толькі ў наступаючым гаду.

Мост на Волзе.

СІМБІРСК. Адбудзецца пасьвянцэньне маста на Волзе, каторы зьвязэ Маскву с Сібірам. Пры гэтым будзе цар.

«Жоўтыя работнікі».

ШТОКГОЛЬМ. «Реч» піша, што набор вялікаго чысла «жоўтых работных» у Кітаі спатыкае вялікія труднасці. Расейскія консулы на Далёкім Усходзі звяртаюць увагу на тое, што агенты расейскіх фірм султць высокія заробкі, але сваіх абавязкаў не спаўняюць. На работнікоў гэта робіць цяжкое уражэньне.

Ostram

З усяго сьвету.

За Лібкнэхта.

БЭРЛІН. (В.Т.Б.). Сягоньня на засяданні Рэйхстагу галасамі ўсіх проці прыхільна і нацыяналі-баралоў пастаноўлена аддаць на разгляд камісіі да ўнутранага распарадку жаданьне партіі «соцыал-дэмакратычная работніцкая еднасьць», каб справа проці д-ра Лібкнэхта была спынена.

ТЕЛЕГРАМЫ.

Жаданьне саюзнікоў.

ПАРЫЖ. «Echo de Paris» жадае, каб саюзнікі зрабілі ўсё, каб не адкладачы даць адпор операціям Фалькенгэйма на заходзі і Макензэна на поўдні Румыніі, Паводлуг свайго географічнага палажэньня толькі Расея можа даць Румыніі значную помач. Толькі Расея можа вярнуць даўнейшае палажэньне і зруйнаваць пляны Гіндэнбурга.

Аустрыяцкія апавешчэньня.

ВЕНА. 9. X. Усходні театр: (гл. і немецкае апав.).

Італьянскі театр: Артылерыйская і мінная работа ворагоў у палудзеннай часьці прыморскага фронту трывае далей. Непрыяцельская пяхота, каторая на плоскагоры Карст прававала наступач на палудніад Нова Вас і на адрэзку Гэрцу проці С-Катаріна, адбіта зашчытным агнём. У Фассанскіх Альпах, на адрэзку Гардіналь—Кольдозэ некалькі гадзін трывалі вострыя штыкавыя бітвы. Наступаўшыя ворагі зусім адкінуты. Усе пазыцыі на вяршынях асталіся ў руках нашых войск.

Уначы з 8 на 9 нашы лятучыя эскадры атакавалі С.-Джорджію дэ Ногара, Лятіссана, зашчытныя батарэі Порто Бусо, унутраны порт Градо і батарэі на палудзеннай часьці Ізонцо. Усе самалёты вярнуліся назад.

ВЕНА. 10. X. Усходні театр: (гл. немецкае апав.).

Італьянскі театр: На прыморскім фронці пасья сільнай падгатоўкі артылерыйскім і мінным агнём італьянцы на адрэзку Сан-Градо дэ Мэрна—воверо Дабэрдо пачалі агучны штурм проці нашых пазыцый на плоскагоры Карст. Гэта быў слаўны дзень для біўшыхся там нашых войск. Безупынным агнём ня мог іх скрануць з мейсца; з нязломленай сілай яны адбілі вельмі крывава штурмы ворагоў і утрымалі ў сваіх руках усе свае пазыцыі. Бітвы ў даліне Флеймса трываюць далей. У ваколіцах Лусія наш патруль прывёў 50 палонных. На адрэзку Гардіналь—Буса Альта адбіты некалькі атак ворагоў. Між далінамі Сугана і Эч ворагі выяўлялі энэргічную чыннасьць. Каля Пасубіо развіваецца даволі значная бітва.

Уначы з 8 на 9 кастрычніка адна з нашых марскіх лятучых эскадр вельмі удачна абкідала бомбамі Валону.

Уначы з 9 на 10 адна лятучая эскадра вельмі удачна атакавала Монфальконе, Градо і Сан-Джорджію дэ Ногара. Усе самалёты, ня глядзячы на сільны абстрэл, вярнуліся назад.

ВЕНА, 11. X. Усходні театр: (гл. немецкае апавешч.).

Італьянскі театр: Бітва ў палудзеннай часьці прыморскага фронту трывае дзень і ноч і пасоубаецца на поўначы ад Віппаха да С.-Пэтро. На ўсім фронці між гэтым мейсдам і морам атакуюць надта вялікія італьянскія сілы. У некалькіх мейсцох ворагам удалося ўварвацца ў нашы пярэднія акопы. На палудні ад Нова Вас ворагам сперша удалося пасунуцца ўпярод—у кірунку Ям'яно. Нашымі контратакамі, аднак, італьянцы зусім выкінуты. За некаторыя, астаўшыся ешчэ ў руках ворагоў часьці акопоў бітва ешчэ трывае. Мы ўзялі 1400 палонных. Баевая работа на фронці даліны Флеймса спынілася. Стычка пры Пасубіо ешчэ не закончэна.

10 ў вечэры адна наша лятучая эскадра удачна абкідала бомбамі Монфальконе і Старанцаго.

Уначы з 10 на 11 лятучая эскадра атакавала з вялікай удачай Валону і быўшыя там паракходы ворагоў. Было відаць вялікія пажары ў горадзі, ў тым ліку пажар складу газы. Усе лятуні, ня глядзячы на заядлы абстрэл, вярнуліся назад.

У апошні момэнт.

Сьмерць Шалёнага караля.

МОНАХІУМ. Кароль і Отто Баварскі памер сягоньня вечэрам.

Знішчэньне расейскай арміі.

БЭРЛІН. Як даносяць сюды, сібірскія корпусы зусім знішчэны. Між палоннымі «сібірскаго» палка аказалася блізка 75% украінцоў і 25%—татароў, жыдоў і іншых нацыянальнасьцей.

КІЕУ. Спісы ваенных страт цэнтральнага камітэту да 2 кастрычніка паказваюць 922,500 салдатаў і 76,000 афіцэроў, між каторымі 27 генэралоў і 48 палкоўнікоў. Гэта—страты толькі ад 1 чэрвеня, значыць, ад пачатку наступленьня Брусілова.

ПЕЦЯРБУРГ. Царскім указам прызваюць на чынную службу ўсіх казакоў у Сярэдняй Азіі, каторыя мелі льготы. Непрыгодныя сібірскія рекруты з набороў ад 1873 да 1885 гадоў будуць агледжаны нанова.

Новы транспорт войск.

САЛОНІКІ. Тут высаджалі новы транспорт расейскіх войск.

Новая пазыка.

КОПЭНГАГА. 15 лістапада (ст. ст.) ў Расеі пачынаецца падпіска на новую пазыку на 3 мільярды рублёў.

Жоўтая хваля.

ШТОКГОЛЬМ „Нов. Вр.“ жаліцца с прычыны наплыву кітайскіх работнікоў у-ва ўсе губерні ажно да Архангельска. Іх бруды і хваробы становяць грозьбу для здароўя ўсяго насяленьня. Дзясяткі тысяч кітайскіх кулі жывуць у прамыльным рэйоні на поўдні Расеі. Газэта пытаецца, як бараніць цяперашняе і будучае пакаленьня ў Расеі ад заліваючай жоўтай хвалі.

Памочнік Протопопова.

ПЕЦЯРБУРГ. Міністэр унутраных спраў, Протопопов, назначыў

сваім памочнікам быўшаго дырэктара Вальца.

Народныя бунты.

КІЕУ. Перад крамай з ботамі „Скороход“ адбыліся вялікія беспарадкі. Абурэны высокімі цэнамі народ разграміў краму і быў разогнан паліціей толькі праз 3 гадзіны.

Пажар тэлеграфнай станціі.

АЛЕКСАНДРОУСК. Туташняя тэлеграфная станція спалілася.

Немецкая пазыка.

ЛІБАВА. Тут падпісаліся на 475.400 марак.

ВІЛЬНЯ. Тут падпісаліся на поўмільёна.

Спіс ваенна-палонных з нашага краю.

3 Вільні і Віленскай губерні.

Табор для ваенна-палонных Cassel.

2 Кампанія.

Масевіч Пётр,	Вільня.
Маркоўскі Вітольд,	„
Дроздовіч Сыцпан,	„
Кімса Александр,	„
Кракоўскі Мамэрт,	„
Пілюс Язэп,	„
Зноско Броніслаў,	„
Борславовіч Язэп,	„
Радсум Владзімір,	„
Колоўскі Мацей,	„
Валентыновіч Волеслаў,	„
Суд'еніс Купрыян,	„
Маркоўскі Антон,	„
Юневіч Ігнат,	„
Мунцэвіч Адам, Новіців.	„
Роцэвіч Язэп, Мішнічы.	„
Дубінка Валер'ян, Бакрова.	„
Валькевіч Вінцэнт, Растум.	„
Ількевіч Вінцэнт, Половеткі.	„
Івашка Адольф, Дрэйге.	„
Шульман Барыс, Вільня.	„
Шульман Гірш,	„
Пуйноўскі Владзімір,	„
Жукоўскі Мацей,	„
Пронскус Франц,	„

Табор для ваенна-палонных Niederzwehren.

3 кампанія.

Войтовіч Язэп,	Вільня.
Куль Антон,	„
Шукстэс Мацей,	„
Полянскі Броніслаў,	„
Казюковец Язэп, Пушкарня.	„
Мелькунас Мацей, Стравенік.	„

Беларускі Тэатр.

У нядзелю, 15 кастрычніка 1916 г., ў Салі Работніцкаго Клюб (Варонья, 5) ставіцца

п'еса ў 4 актах
Э. Ожэшковай

Х А М

Пачатак а 5 1/2 гадз.

Білеты ад 30 фэн. да 1.50 м. прадаюцца загадзя ў Беларускай Книгарні (Завальная 7), а ў дзень прадстаўленьня—пры ўходзі ў салю.

Падпіска на „Гоман“ з дастаўкай

да хаты у Вільні не прынімаецца.